

tænkelse ved at gaa ind paa, at Netsbetjentenes Udgang til at bruge Sognebud — hvad enten det nu er Husmand efter Tilfælde eller leiede Sognebud paa Sognets Regning — ophæves, naar man giver Netsbetjentene Udgang til i Stedet derfor paa Statskassens Regning at leie Bud, fordi der ellers ved jo ikke kan afstedkommes Andet end muligvis en forøget Udgift for Staten, som dog ikke vil være af videre Betydning — den finansielle Side af denne Sag kan jo umulig have faa Meget at sige, at man af den Grund skulde betænke sig videre derpaa —, og medens jeg derfor under Forhandlingerne om Netsbetjentenes Kontorholdslov har erklæret mig villig til at gaa ind paa dette, idet jeg godt oversaa Følgerne deraf og indsaa, at det ikke kunde staa Hensættens Lære eller overhovedet noget Menneffe, men kun medføre en i hvert Tilfælde ringe Udgift for Statskassen, saa tror jeg nok, at det er et Spørgsmaal, som fortjener nærmere Overveelse, om det gaar an iden videre at betage Sognefogderne enhver Udgang til at lade saadan Budtjeneste udføre for sig. Der er jo ikke, som den foregaaende erede Taler bemærkede, noget Spørgsmaal om Rettelse for Husmændene — dem kan det jo egentlig være det Samme —, men der er Spørgsmaal om, hvorvidt Sognefogden skal bekoste saadan Budsendelse paa egen Regning eller ikke, og det kan jo ikke være Meningen med en saadan improviseret Lov som denne at ville lægge Byrden paa Sognefogderne, som de ikke have for Tiden. Jeg har ikke nogen bestemt Forestilling om, i hvilket Omfang en saadan Forpligtelse til Budsendelse eller Nødvendighed for Budsendelse paa hvilke Sognefogderne for Diebliffet, og Dplysninger derom ville ikke kunne staffles i kort Tid; thi efter de Ytringer, som ere faldne her, saavel som ogsaa efter hvad jeg forøvrigt har erfaret, er det rimeligt, at der er temmelig stor Forskjel paa de forskjellige Steder i Landet i saa Henseende. Der er jo vistnok Steder, hvor det i Virkeligheden ikke finder Sted i noget videre Omfang, fordi man paa anden Maade hjælper sig, men der er paa den anden Side vistnok ogsaa Steder, hvor det finder Sted; og til at komme paa det Nære hermed, er jo Tiden ikke tilstrækkelig, hvis man ønsker dette Lovforslags videre Fremme i denne Samling; thi det vil jo forudsætte, at man gennem Amtene maa indhente disse Dplysninger, hvortil der vilde medgaa temmelig lang Tid, vist ikke mindre end en Maanedes Tid. Jeg tror derfor, at forsaavidt man ønsker at fremme denne Sag, saa at den kunde blive afsluttet endnu i denne Samling, saa maa man blive staaende ved det, som Vndringsforslaget gaar ud paa, nemlig at affasse Netsbetjentenes Udgang til at benytte saadanne Bude og henwise dem til at leie saadanne Bude og føre Statskassens Udgiften i Regning, hvis det ikke er muligt at benytte Postvæ-

senet i det givne Tilfælde. Denne Foranstaltning kan der, som sagt, ingen Betænkelse være ved. Hvorvidt der igrigt med Hensyn til det andet Punkt for Sognefogdernes Vedkommende bør foregaa nogen Forandring, kan jeg ikke bestemme — som bemærket — undtagen der tilvebringes nærmere Dplysninger, og dersom man altsaa ikke ønsker, at Sagen skal hvile efter dette, men man derimod maatte mene, at det vilde være heldigt snarest muligt at opnaa det Resultat, at dog Netsbetjentenes Brug af saadanne Bude bortfalder, saa maa jeg tilraade at vedtage Vndringsforslaget og derefter lade Lovforslaget gaa videre.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Vndringsforslag af Drenbøll:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791, § 4, Littr. h, om Brevsendelse ved Bud hæves for Netsbetjentenes Vedkommende, og Postforsendelse bliver at benytte overalt, hvor det kan ske uden Stæde for Hensættens Lære. I saadanne Tilfælde, hvor Netsbetjenten er nødsaget til at benytte Brevsendelse ved leiet Bud, bliver Betalingen herfor, forsaavidt den ikke maa henregnes under Omkostningerne i en offentlig Sag, at refundere af Statskassen.“

Vedtages Vndringsforslaget, forandres i Lovforslagets Titel „Ophævelse af“ til „Forandring i“.

vedtoges med 29 St. mod 20 St.

2) Lovforslagets Indhold i den nu vedtagne Affattelse

vedtoges med 32 St. mod 5 St.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 48 St.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.